

Heydər Əliyev-100

etdiyi nurlu işığın az bir qismindən danışmaq istəyirik.

Müqəddəs gəliş

Deyilənlərə görə, 1923-cü il baharın ortalarında, buludlu, yağışlı bir gündə Naxçıvanda, Əlirza kişinin ailəsində bir körpənin dünyaya gəlişi ilə bərabər göylərdən buludlar çəkilməmiş, yağışlı havanı nurlu günəş əvəz etmişdi. Bəlkə də dünyaya, ədalətsizliklərə son qoyulması, pozulmuş nizamın düzənlə qaytarılması, ictimaiyyətin doğru tarixə malik bir xalqın zülmərdən, əzablardan xilas edilməsi, nəhəng imperiyaların yüz illər boyu işləyib formalaşdırdıqları siyasi düsturu dəyişdirməsi, xalqın, ümumən türk dünyasının tarixi əzəmətini özünə qaytarması missiyası ilə göndərdiyi qüdrətin müqəddəs gəlişinin insanlığa müjdəsi idi bu nur axını. Onun gəlişi ərəfəsində bu bölgədə və bütün Azərbaycan ərazilərində qanıqan erməni birləşmələri rus Sovet imperiyasının dəstəyi ilə Azərbaycan xalqına qarşı soyqırım həyata

maq mümkün deyil!

Gənclərə örnək olan gənclik!

Hər bir insan kimi sadə bir türk qadınının bətnindən dünyaya gələn, hələ körpə ikən ağır, məşəqqətli köçkünlük həyatı yaşamağa məruz qalan, yaşa dolduqca baş verənləri öyrənən, onu təhlil süzgecindən keçirən və bütün həyatını təkəcə yaxın qohumlarının deyil, qədim bir xalqın başına gətirilənlərin əsas mənbəyini ilkin gənclik dövründə anlayıb da, həmvətənlərinin başına gətirilənlərin qisasını almaq və əzəmətli tarixi keçmiş olan bir milləti özünə qaytarmaq naminə xalqı səfərbər etməklə onu bu bəlalardan xilas etməyin yol xəritəsini cızan, həmin yolla bədrəmədən, ən ağır zərbələrə belə mətanətlə sinə gərəkək bu yolu sona qədər qət edən fenomen bir düha, rəbbin göndərdiyi qalibiyyət müjdəsi ölməzlik mücəssəməsi - HEYDƏR ƏLİYEV!

Hələ ən gənc yaşlarında xalqın başına müsibətlər gətirən erməni quduzlarına yal verənlərin kimlər, hansı qüvvələr olduğunu özü üçün dəqiqləşdirən, lakin bu qüvvələrlə yüz illər boyu aparılan qanlı savaqların nəticəsiz qaldığını yaxşı bilən gənc Heydər Əliyev, bu yalverənlərdən birinin bel sütunu olan xüsusi xidmət orqanında işə başlayır. 20 yaşlı Xüsusi Xidmət Orqanı əməkdaşının bəşəriyyətin faşizm taunundan xilas yolunda göstərdiyi, hələ də məxvi saxlanılan tarixi xidməti, təbii olaraq Sovetlər İttifaqı rəhbərliyinin diqqətini cəlb edir və Heydər Əliyevə bir-birinin ardınca yüksək etimad göstərilməyə başlanır. Gənc yaşlarında, Dövlət Təhlükəsizliyi Komitəsində işlədiyi illərdə Sovet İttifaqı rəhbərliyi tərəfindən üç mindən artıq azərbaycanlı "vətən xaini"nin siyahısının Heydər Əliyevə verilməsi, onların axtarılıb tapılması və cəzalandırılması haqqında tapşırıq alması arxiv sənədlərində də əksini tapır. Lakin millətin canından da çox cəvən və xalqın adına ləkə gətirə biləcək bu sənədlərdən onu xilas etməyi qarşısına məqsəd qoyan gənc xüsusi xidmət işçisi, Mehdi Hüseynzadə başda olmaqla həmin siyahıda olan bir neçə qəhrəman haqqında faktlar toplayıb, siyahının doğru tərtib edilmədiyinə sovet rəhbərliyini inandırır. Nəticədə "vətən xaini" adı ilə damğalanan həmin üç min nəfəri və mənsub olduğu xalqı bu rüsvayçı addan xilas edir. Sonradan məhz Mehdi Hüseynzadə haqqında məşhur "Uzaq sahillərdə" romanının yazılması və eyniadlı filmin çəkilməsi, Bakının mərkəzində bu əfsanəvi qəhrəmana abidənin ucaldılması da birbaşa Heydər Əliyevin təşəbbüsü və təşkilatçılığı ilə reallaşmışdır.

Real tarixi faktları öyrəndikcə gənc xüsusi xidmət orqanı zabiti bütün varlığını bürüyən milli duyğularının təcəssüm etdiyini görmək mümkün deyil. Beləliklə, bəzi məqamlarda həttə karyerasını təhlükə altına atmaqla olsa belə, xalqının, təmsil etdiyi millətin adına xələl gətirə biləcək məqamlarda qətiyyətli və düşünülmüş addımlar atan Heydər Əliyev, əsas məqsədinə çatmaq – imperiyanın ən yüksək məqamlarında təmsil olunmaq, onun siyasi mətbəxini dəqiqliyinə qədər öyrənmək üçün üzvü olmağa məcbur edildiyi Kommunist Partiyasının, Sovet Hakimiyyətinin etibarını qazanmaq yolunda da səbr və dözümlə irəliləyirdi. Nəhayət, 1967-ci ildə Azərbaycanlı xüsusi xidmət orqanı işçisi kimi ilk dəfə olaraq general-mayor rütbəsi verilən Heydər Əliyev həm də ilk azərbaycanlı olaraq Azərbaycan SSR Dövlət Təhlükəsizliyi Komitəsinə sədr təyin edildi. Cəmi iki il sonra – 1969-cu ilin iyulunda isə Azərbaycan Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi təyin edilərək respublikaya rəhbərlik etməyə başladı.

AZADLIĞIN HEYDƏR ƏLİYEV YOLU

Milli fəlakətimizin qısa tarixçəsi

Alman filosofu Karl Marks dostu Fridrix Engelsə məktublarının birində yazırdı: "Əzizim Fridrix, unutmaq ki, ən böyük tarix yaradan xalq türklərdir ki, yaratdıqları tarixi yazmaqda ən tənbel xalq yenə türklərdir!". Beş min ildən çox dövlətçilik tarixi olmaqla dünyanın ən qədim dövlətlərindən birini yaradan, dəfələrlə dünya güclərinin hücumlarına məruz qalsa da, hər dəfə böyük sər-kərdələrin sayəsində düşmənlərini əzə bilən, heç vaxt mütiliyi qəbul etməyən, zaman-zaman nizamı pozulan dünyaya nizam gətirən, yeni düzən formalaşdırın, qüdrətli və ədalətli imperiyalar quran bir xalqın qəhrəmanlıqlarla dolu tarixini bu gün qeyri-türk mənbələrdən əldə etmək məcburiyyətində qalırsaq, filosofun fikirlərini təkzib etməyə haqqımız yoxdur.

Yaşadığı regionun ən qədim, oboragen xalqı olaraq min illərlə mərdi-mərdanə, üz-üzə döyüşlərdə möhtəşəm qələbələr qazanmış, qılınc, qalxan, nizə savaqlarında yenilməzliyini bütün bəşəriyyətə nümayiş etdirmiş bir xalqın odlu silahlar meydana gəldikdən sonra namərd savaqlar və hiyləgər siyasi oyunlar nəticəsində istilaya məruz qalması gerçək tarixi faciəmiz idi. Dünyada gedən məkrli siyasətə boyun əymək istəməyən xalqımız bu oyunların qurbanlarından birinə çevrilmişdi. Yüz illərlə bu istibdaddan can qurtarmağa çalışsa da, hər dəfə fədakar mübarizlərimiz qan içində boğulmağa, yenidən müstəmləkə zənciri ilə birgə həyatlarını

davam etdirməyə məhkum edilmişlər. Bu istibdaddan qurtulmağın isə bir yolu var idi: düşmənin məkrli oyunlarından baş çıxarmaq, ona qarşı onun öz "silah"ı ilə savaşımaq və azadlığını bərpa etmək! Bu baxımdan tariximizin ən önəmli və ən möhtəşəm dövrlərindən biri olan XX əsrin ikinci yarısında Azərbaycan türkünün istiqlalına qovuşmaq yolundakı əzəmətli, düşünülmüş, müdrik savaşının, hələlik, bizlərə məlum olan kiçik bir hissəsindən söhbət açmaq istəyirik. Faktlara, şahidlərin dediklərinə əsaslanan bu möhtəşəm AZADLIQ mücadiləsi tarixinin baş qəhrəmanı, rəbbin təkəcə Azərbaycana deyil, ümumən türk xalqlarına bəxş etdiyi ölməz düha, ULU ÖNDƏR HEYDƏR ƏLİRZA OĞLU ƏLİYEVİN adı insan ağılına sığması belə mümkün olmayan fenomen fəaliyyətdən, istibdada son qoyulması yoluna bəxş

keçirir, onları müdafiə edənlər isə Azərbaycan xalqının rəyini nəzərə almadan bu torpaqları Ermənistan adlanan qondarma dövlətə bağışlayırdı. Dünyaya yeni gələn bu körpən onlarla yaxın qohumları da daxil olmaqla on minlərlə insanı qətlə yetirən ermənilərdən xilas olmaq üçün Azərbaycan türkləri ata-baba yurdlarını, o cümlədən Zəngəzuru tərk etməyə məcbur edilirdilər. Bütün bu ədalətsizlikləri, insanlığa qarşı törədilən cinayətləri görən rəbbim, məhz Onu seçdi, məhz Onun ruhuna, canına xilaskarlıq missiyasını etə elədi və bu missiyanı sona çatdırmaq üçün xalqına göndərdi. Bütün sonrakı fəaliyyətini öyrənib, təhlil süzgecindən keçirdikcə, Onun - HEYDƏR ƏLİRZA OĞLU ƏLİYEVİN məhz xalqının, mənsub olduğu türk dünyasının bu bəlalardan xilas üçün rəbbin əli ilə göndərildiyinə əmin olma-

Bir xatirə

1972-ci ilin yayında Şuşada, pioner düşərgəsində olarkən ilk dəfə görüşdüyüm inqilabçı şair Xəlil Rza Ulutürkə sonrakı dövrlərdə tez-tez görüşürdüm. 1976-cı ilin mart ayında, şair ev dustaqlığına məhkum edildiyi dövrdə tələbə ikən növbəti görüşümüz zamanı şair mənim o zaman Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi işləyən Heydər Əliyevlə bağlı işlətdiyim bir sözdən bərk əsəbləşdi və "Heydər Əliyev əsl türk oğlu türkdür, bu xalq da o azadlığa çıxacaq. Siz gənclər vaxtı gələndə çox şeyləri biləcəksiniz!" dedi. İki gün sonra atamın təkidi ilə rayona getdim. Məlum oldu ki, Xəlil Rza mənimlə söhbətdə dedikləri barədə şair Bəxtiyar Vahabzadəyə danışmış, Bəxtiyar Vahabzadə isə dərhal rayondakı yaxın dostlarından biri vasitəsilə məni rayona apardırmış və Xəlil Rza ilə söhbət barədə kimsəyə danışmamaq üçün məni təlimatlandırdı. Rayonda mənimlə görüşən "Bala Marks" ləqəbi ilə tanınan Zeynal Məmmədov Xəlil Rza Ulutürkə söhbətimiz haqqında məndən heç nə öyrənmədiyinə əmin olduğdan sonra, bir məktub verib mənə şair Bəxtiyar Vahabzadə ilə görüşməyi tapşırırdı. Beləliklə, mən həmin dövrdən başlayaraq Azərbaycanda tam məxvi fəaliyyət göstərən "Üçlər hərəkatı"na daxil oldum. Hələ o zaman Bəxtiyar Vahabzadənin, Xəlil Rzanın, İsmayıl Şıxlinın, Xudu Məmmədovun eyhamlarından, sonralar isə açıq söhbətlərindən əmin olmuşdum ki, Azərbaycanda gizli gedən milli mücadilə məhz Heydər Əliyevin dəstəyi ilə, onun nəzarətində fəaliyyət göstərir. 1991-ci ilin noyabr ayında Heydər Əliyevlə Naçıxıvandakı tarixi görüşüm zamanı isə yanılmadığımı qəti əmin oldum. Belə ki, 1978-ci il may ayının 27-dən 28-nə keçən gecə, ali məktəbin sonuncu kursunda oxuduğum vaxt, Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin 60-cı ildönümü günü mənə verilən tapşırığı icra edərək xüsusi hazırlanmış anti-sovet plakatı dəmiryol vağzalındakı saxlama kamerasından götürüb şəhərdə insanların çox toplaşdığı yerlərə yapışdırmaq üçün çıxdım. Portretdə Azərbaycanın inək formasında təsvir edilmiş xəritəsi və Kreml təsvir edilir, inəyin döşündən çıxan, üzərlərinə pambıq, üzüm, neft, qaz, qeyrət, namus, ar sözləri yazılmış dörd boru Kremlə uzanırdı. Risiq edib həmin plakatın birini indiki Mərkəzi Bankın yerində o zaman Sov.İKP MK Siyasi Büro üzvlərinin iri portretləri asılan yerdə Siyasi Büro üzvü, sonradan Sov.İKP MK-nın Baş Katibi olmuş Yuri Vladimiroviç Andropovun portretinin aşağısına yapışdırıb, tez də gözəndən itmişdim. Sabahı gün o zaman Azərbaycan Yazıçılar İttifaqının sədri və Pedaqoji Universitetin professoru İsmayıl Şıxlı məni dərsdən çağıraraq təcili ağıla gəlməyən gizli bir yerə getməyi, heç yerə çıxmamağı tapşırırdı. Sonradan məlum oldu ki, məhz Y.V. Andropovun portretinə plakatın yapışdırılması ciddi rezonans doğurmuş və bunu edənə tapılması üçün Moskvadan xüsusi çəkistlər göndərilmişdi. 1991-ci ildə Naçıxıvanda görüşdüyüm zamanı məndən heç nə soruşmadan həmin hadisəni xatırladan Heydər Əliyev, İsmayıl Şıxlinın məhz onun tapşırığı ilə məni evə qapatdığını bildirdi.

Milli dönüş və özünə inam tariximiz

Azərbaycanda milli azadlıq mücahidləri, beynəlxalq terminlə desək, dissident hərəkatı zaman-zaman baş qaldırsa da, SSRİ DTK-sı hər dəfə onu beşiyində boğmağa nail olurdu. Təbii ki, bu da yetkin, planlı, uzun müddət

te hesablanmış formanın tapılmasına, mücahidlərin fərdi fəaliyyətə üstünlük verməsi ilə birbaşa bağlı idi. Bütün bunlar 1969-cu ilə kimi, Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikasına SSRİ DTK-nın sıralarında çətin və genişmiqyaslı fəaliyyət yolu keçmiş, General-Mayor Heydər Əliyevin rəhbər təyin edilməsi ilə kimi davam etdi.

Məhz 1969-cu ilə kimi Azərbaycan gənclərinin hərbi xidmət zamanı gerçək silahlı qüvvələrdə deyil, fəhlə batalyonlarında xidmətə göndərilməsi,

hər məqamda Ermənistanın istək və arzularının reallaşmasına xidmət edən qərarların qəbul edilməsi, Azərbaycanda iri sənaye müəssisələrinin yaradılmaması, kənd təsərrüfatına və kənd əhalisinə diqqətin zəif olması, Azərbaycanın zəngin neft və qaz yataqlarının, eləcə də digər yeraltı sərvətlərinin talan edilməsi, baş qaldıran azərbaycanlı milli mücahidlərin dərhal təqiblərə məruz qalması ölkəmizdə yeni reallıqlara uyğun dəyişik milli mücadilə formasının yaradılması zərurəti doğurmuşdu. Xüsusi vurğulamaq lazımdır ki, 1941-45-ci illərdə faşizmə qarşı savaşa bütün Sovet Respublikaları arasında ən böyük fədakarlıq göstərən Sovet Azərbaycanının bu əməyinin qiymətləndirilməməsi də Sovetlər Birliyinin, Kremlin anti-türk siyasi xəttinin bariz göstəricilərindən idi. 1948-51-ci illərdə Ermənistanın 200 minə yaxın azərbaycanlının zorla ata-baba yurdlarından çıxarılaraq Azərbaycanın ayrı-ayrı bölgələrində məskunlaşdırılması isə xalqımızın faşizmə qarşı savaşa göstərdiyi analoqu olmayan tarixi xidmətlərinə verilən dırnaqarası "mükafat" idi. 1950-ci, 1960-cı illərdə bir sıra mücahid hərəkatları formalaşsa da, hələ də tam yetkin, təşkilatlanmış mübarizə forması yaradılmadığından bu hərəkatlar da Sovet DTK-sının amansız hücumları ilə yatırılırdı. 1956-cı il mayın 28-də Qız Qalasına Azərbaycan Xalq Cümhuriyyətinin üçrəngli bayrağını sancan, o zaman Azərbaycan Dövlət Teatr İnstitutunun rejissorluq fakültəsini bitirmiş, bir müddət Azərbaycan Dövlət Opera və Balet Teatrında rejissor işləmiş, sonradan Sovet rejiminə qarşı mübarizənin öndündə gedən Cahid Hilaloğlunun və onun yaxın məsləkdaşı Çingiz Abdullayevin başçılığı ilə gerçəkləşən mücahidlər hərəkatını xatırlatmaq kifayətdir ki, həmin dövrdə imperiyanın qəddar anti-türk siyasətinə xalqımızın müqaviməti haqqında təsəvvürümüz yaranmış. Ən diqqətçəkən məqam isə odur ki, 1956-cı ildə həbs edilən, Rusiyanın soyuq meşələrində illərlə olmanın əzablarını çəkən Cahid Hilaloğlu, məhz Heydər Əliyevin sayəsində vaxtından əvvəl sürgündən azad edilmiş, müxtəlif sahələrdə rejissorluq fəaliyyətini davam etdirmiş, sonradan S.Cabbarlı adına İrəvan Dövlət Dram Teatrında, 1971-ci ildən Azərbaycan Teatr İnstitutunun Tədris Teatrında, ən sonda isə ömrünün axırına kimi Ağdam rayonundakı Dövlət Dram Teatrında baş rejissor kimi fəaliyyət göstərmişdir. Sovet DTK-sının siyahısında ən arzuolunmaz millətçi mücahid kimi qeyd olunan bu insanın məhz Heydər Əliyevin dəstəyi ilə normal həyata dönməsi faktıdır və bunu Cahid Hilaloğlunun əzizləri də təsdiq edir. 1970-ci illərdə inqilabçı-şair Xəlil Rza Ulutürk müəllim işlədiyi Azərbaycan Dövlət Pedaqoji İnstitutunda auditoriyada "Kommunist rejiminin iribuynuzlu feodalları" ifadəsi işlətdiyinə görə DTK tərəfindən haqqında qaldırılan cinayət işinin məhz Heydər Əliyevin müdaxiləsi nəticəsində azad edilərək ev dustağı kimi cəzalandırılması, ev dustaqlığı dövründə iş yerindəki əmək haqqının tam məbləğinin hər ay evinə göndərilməsi, həmin il ADU-nun gənc müəllimi Əbülfəz Əliyevin (Elçibəyin) haqqında faktlara əsaslanmaqla qaldırılan cinayət işindəki üç maddədən ikisinin Heydər Əliyevin müdaxiləsi ilə çıxarılması, Aşef Kərimov, Rüstəm Vilayətzadə, Bəxtiyar Vahabzadə, Anar və digərləri ilə bağlı qaldırılan cinayət işlərinin reallaşmasının qarşısının müxtəlif üsullarla alınması tarixi həqiqətlərdir. Həmin illərdə ADPU-da dosent işləyən gənc tarixçi-alim Yaqub Mahmudovun "Öyrənilməmiş səhifələr" adlı kitabında

Azərbaycan xalqının tarixən rus xalqından üstün təqdim edilməsinə görə işdən çıxarılmaması, doktorluq dissertasiyasının müdafiəsinə əngəl yaradılmaması, məhz Heydər Əliyevin göstərişi ilə Rəsul Rza tərəfindən Azərbaycan Sovet Ensiklopediyasında işə düzəlməsi, az sonra yenidən ADPU-dakı əvvəlki işinə qaytarılması və ardıcıl neçə il həmin Ali Məktəbin qəbul komissiyasının məsul katibi təyin edilməsi də danılmaz faktlardır.

ÜÇLƏR HƏRƏKATI necə yarandı?

Üçlər Hərəkatı Azərbaycanın müstəqillik tarixində ən önəmli və ən möhtəşəm hadisələrdəndir. Sadəcə, bu hərəkatın xüsusi şrifflərlə yazılmış bütün sənədləri oxunduqdan dərhal sonra yandırılır, heç bir iz buraxılmırdı. Ona görə də hər hansı arxiv materialının əldə olması, de-facto mümkün deyil. Lakin hərəkatın bu gün də yaddaşlarda daşıyıcısı olan çox az sayda insanlar bu barədə danışımları və Milli Azadlıq Hərəkatı tariximizin bu önəmli səhifəsinin unudulmasına imkan verməməlidir...

1969-cu ilin iyul ayında hakimiyyətə gələn Heydər Əliyev, bundan cəmi dörd ay sonra, həmin ilin oktyabr ayının 26-da, o zaman millətçi şair kimi SSRİ DTK-sı tərəfindən təqib edilən Bəxtiyar Vahabzadə və şairin ən yaxın dostu, həmin dövrdə elmi kəşfi ilə dünyanın diqqət mərkəzində olan Xudu Məmmədovu qəbul edir. Tam məxvi şəraitdə, açıq havada saatlarla davam edən həmin görüşün detalları haqqında danışmaq mümkün deyil. Lakin bildiyim iki məqamı söyləməyim kifayətdir ki, bu görüşün əsas qayəsi anlaşılsın. Bunlardan birincisi Bəxtiyar Vahabzadənin odlu-alovlu millətçi fikirlərini sonadək diqqətlə dinləyən Heydər Əliyevin ona, Sovet Hökumətinə qarşı belə danışımaqdan əvvəl, ağıllı-başlı təşkilatlanmış ele hərəkat yaratmaq tövsiyə etməsidir ki, həmin təşkilatla xalqın milli ruhunu qaldırmaq mümkün olsun. Xudu Məmmədova müraciətlə, onun elmi sahəsi olan kristalloqrafiya qanunlarına uyğun, bölünərək çoxalan, lakin bunu görməyən mümkün olmadığı bir texnologiya ilə fəaliyyət göstərməyən gərəkli olduğu mesajını verir. İkinci, ən maraqlı məqam isə odur ki, həmin görüşdə Heydər Əliyev deyir: Siz ele hərəkat edin ki, bunun milli ruhun qaldırılmasına xeyri deysin və mən sizləri qoruya bilim. Çünki yaxın gələcəkdə bu xalqın həmişə milli ruha, millətçi əhval-ruhiyyəyə, həm də onun sizlər kimi milli ruhlu aparıcı simalarına ehtiyacı olacaq. Daha, ən inanılmaz məqam isə ondan ibarətdir ki, Heydər Əliyev həmin görüşdə SSRİ-nin çökəcəyi dövrü də qeyd edib: 1985-1990-cı illər!

Bu tarixi görüşdən bir gün sonra - 27 oktyabr 1969-cu ildə Xudu Məmmədovun evində Bəxtiyar Vahabzadə və həmin dövrdə gənc şərəfşünas kimi tanınan, millətçi çıxışları ilə diqqət mərkəzində olan, Azərbaycan Dövlət Universitetinin müəllimi, Xudu Məmmədovun qonşusu Əbülfəz Əliyev görüşürlər. Bu görüşdə Azərbaycanın müstəqilliyə doğru addımlarını qətilləşdirən, təşkilatlanmış gizli fəaliyyət göstərən qurum kimi xalqı milli mücadiləyə səfərbər edən "ÜÇLƏR HƏRƏKATI" yaradılır və Azərbaycanın müqtədir tarixi simaları bu hərəkat ətrafında birləşirlər.

Heydər Əliyevin tarixi xidmətləri sırasında Xəzərdəki karbohidrogen ehtiyatlarının və əlvan metallurgiya yataqlarının qorunması ilə bağlı atdığı cəsarətli addımlar da diqqəti çəkir. Neftin, qazın, eləcə də əlvan metallurgiya istehsalı və satışı birbaşa ittifaq tabeliyində olduğuna görə məhz Heydər Əliyev 1970-ci illərdə bu xəzinənin tükenməməsi, Müstəqil Azərbaycan üçün qorunub-saxlanması yollarını axtarır və tapır. Bu barədə əfsanəvi neft-qaz kəşfiyyatı mütəxəssisi Xoşbəxt Yusifzadənin çıxışlarını xatırlamaq kifayətdir...

(Ardı növbəti sayda)
Təhmasib Novruzov,
Azadlıq Hərəkatçları İctimai Birliyinin
sədri, yazıçı-publisist